

som ere fremsatte, staa uimodsagte. Naar det, at Folkethinget paaah har sendt Forslaget herind i den samme Skikkelse som den, hvori det tidligere er forkastet i dette Thing, skulde være et aldeles bestemt Bevis paa, at Folkethinget vilde fastholde dette Forslag uforandret, tror jeg bl. A., at de Bemærkninger fra Folkethingets Finansudvalgs Ordfører, som ere blevne fremhævede, maa give tilkjende, at det er Thingets Hensigt om muligt at undgaa et Provisorium, om muligt at forsøge endnu en Gang at faae tilveiebragt en Overenskomst om en ordinær Finanslov. Fællesudvalget har jo ikke haft grumme mange Dage at arbejde i. Det er mig ikke bekendt, hvor store Uoverensstemmelser der endnu er til Stede mellem Fællesudvalgets Medlemmer, men efter hvad der har været offentligt udtalt, er der i alt Fald stet Tilnærmelser, og hvorvidt disse Tilnærmelser kunde føre til et muligt heldigt Resultat, det veed man dog ikke. Men afbrydes nu denne Behandling saa brat som tilfaldt af den ærede 4de Landsstingsmand for 1ste Kred, er det mig et aldeles utvivlsomt Kjendtegn paa, at der ikke er Udset til en Overenskomst, jeg kunde næsten tilføie, at det er mig et bestemt Vidnesbyrd om, at den ærede Landsstingsmand hermed i Grunden saa godt som faktisk har afsluttet Fællesudvalgets Arbejde. Naar man staa overfor et saa betydeligt Vendepunkt i vort politiske Liv som det for anden Gang at komme ud i Provisoriet, forekommer det mig, at der er den største Grund til ikke at lade noget som helst Middel til Overenskomst uforsøgt, og Folkethinget har her efter mit Begreb gjort et Forsøg paa en Tilnærmelse (Stærk Modsigelse). Ja, de Herre sige nei, men jeg vil dog tillade mig at formene, at hvis Folkethinget nu havde givet Forslaget en anden Affattelse, havde det jo, jeg kan næsten sige, i Grunden fraveget sit Standpunkt, som jeg mener, at det med fuldstændig Ret har staet paa, idet det hidtil har holdt paa den selvansmæstige Affattelse af den tidlertidige Finanslov. Den ærede 4de Landsstingsmand for 1ste Kred var maaste selv til Stede i det andet Thing, da et æret Medlem der oplæste Uttringer af Conseilspresidenten for nogle Aar tilbage, hvori han ganske bestemt havde, at den Affattelse, som

den tidlertidige Lov havde i den gamle Skikkelse, var han godt kjendt med, og den kunde bruges. Jeg skal ikke fordybe mig i nogen af de Uttringer, der fremkom fra den ærede Conseilspresident, men for mig staar det klart, at der er gjort Forsøg paa at tilveiebringe Overenskomst i det sidste Dieblis, og skal Forslaget her forkastes, saa er jeg ikke i Tvivl om, at det vil blive opfattet i Befolkningen som endnu et hderligere Bevis til de ikke saa, vi have for, at der her i Thinget er hos Enkelte i alt Fald en Tilbøielighed til at komme ud i det tomme Rum. Hvilke Følger det vil have, er der Ingen af os, der veed, og jeg har derfor sølt det som en Pligt endnu en Gang at henvende et Ord til det ærede Things Medlemmer, idet jeg tror, at, hvad man kan gjøre for at afværge Tilstande, hvorom Ingen veed, hvor de føre hen, bør gøres, inden det er for sent. Det ærede Medlem fra 5te Kred (Oxenbøll) mente ogsaa, at der ikke var nogen alvorlig Bestræbelse til Stede hos det andet Thing for at opnaa en Overenskomst. Som jeg har nævnt, mener jeg det Modfatte. Jeg mener, at det i det andet Thing er givet til Kjende, at Villien er til Stede for at finde en Form, der ikke vil blive Ordlyden af, hvad der her foreligger, en Form, der kan være god nok for en kort Tid. Desværre har jeg ikke noget Haab om, at det Forsøg vil blive gjort, men jeg kan kun atter og atter gjentage, at jeg er stærkt tilbøielig til at tro, at den Dom vil blive fældet ude i Befolkningen, at det Skridt, der nu rimeligvis vil blive gjort, nemlig en provisorisk Finanslov, at der, siger jeg, i Grunden har været en Tilbøielighed til Stede dertil i længere Tid, der nu skal gaa i Opfyldelse. Jeg befalger, at vi skulle staa med en saa ubehagelig nærliggende Mulighed for Die, men jeg gjentager, at skulle vi have en politisk Konflikt, nu i Herrens Navn, saa lad os tage den. Jeg tror ikke, at Folket er uberedt derpaa, det vil modtage den med den Ro og Koldblødighed, som er nødvendig, men ogsaa vide at hævde sit Standpunkt paa bedste Maade.

Conseilspräsidenten (Strup): Jeg vil kun gjøre den Bemærkning, at den Gang jeg, som den sidste ærede Tale